

4. Temadrøftelse om ungdomskultur (2009-36669)

Kultur- og Fritidsudvalget skal drøfte aktuelle strategier, udfordringer og tendenser inden for ungdomskulturen.

INDSTILLING OG Beslutning

Kultur- og Fritidsforvaltningen indstiller,

1. at Kultur- og Fritidsudvalget drøfter temaer for unge københavnernes kulturudfoldelser.

Problemstilling

Gennem de senere år har Kultur- og Fritidsudvalget i forskellige sammenhænge haft lejlighed til at drøfte og overveje forskellige områder af de københavnske ungdomskulturer. Ungdomskultur er et af indsatsområderne i den kommende kulturpolitiske redegørelse.

Løsning

Målgruppen for en ungdomskultur er mangfoldig såvel aldersmæssigt som med hensyn til interesser og livsanskuelser. Desuden spænder gruppen fra unge, der bare vil være sig selv, til vækstlaget i overgangen fra kulturentreprenører til iværksættere.

En lang række af kommunens kultur- og fritidstilbud er centreret om foreningskulturen; en kultur, der passer fint til nogle grupper, men harmonerer meget dårligt med andre unges behov for at kunne eksperimentere med organisationsformer, der fremmer spontanitet og udvikling på de unges egne præmisser.

Disse unge udfordrer ikke alene ved deres anderledes måde at organisere sig på, men også ved deres spontanitet, krav om albuenum og for mange gruppers vedkommende – ønske om at kunne udfolde deres engagement, selvom det p.t. ikke harmonerer med kommunale strukturer og retningslinier.

Der må sikres tilbud, der modsvarer alle unges ønsker og krav. Det fordrer hos kommunen en risikovillighed, der giver unge plads til skæverter og fejltagelser, uden at klager fra naboerne straks medfører stop for nye forsøg.

Med henblik på at fastsætte visioner og prioritere inden for området foreslås følgende temaer diskuteret:

Selvorganisering

For de unge er selvorganisering et centralt begreb, men samtidig har det en vidt forskellig betydning. For nogle indebærer det, at man ikke kan se sig selv i de kommunale fritids- og ungdomsklubber eller det traditionelle foreningsliv – de vil bare være sig selv og f.eks. selv indkøbe materialer og indrette lokaler. For andre betyder det selvstyrende ungdoms- og projekthuse uden indblanding fra voksne. Kendetegnende er det, at mange unge prøver forskellige ting af og organiserer sig spontant i løse netværk og fællesskaber. Selvom nogle fællesskaber har karakter af foreninger, ligger de dog i organisering langt fra de krav, folkeoplysningsloven stiller.

- Hvordan understøtter og sikrer man, at der er tilbud og udfoldelsesmuligheder, der er tilstrækkeligt mangfoldige og differentierede?
- Hvordan sikrer man muligheder for selvorganisering inden for de kommunale institutioner og foreningslivet?
- Hvordan kombinerer man de unges ønsker om selvorganisering med folkeoplysningsloven og forvaltningslovens krav om kommunalt tilsyn og lige adgang for alle?

Demokrati og inddragelse

De unge vil meget gerne involveres i beslutninger, der vedrører deres fritidsliv, men stiller samtidig krav om, at indflydelsen og ansvaret skal være reel. Foreningskulturen er traditionelt blevet opfattet som den demokratiske organisering af kultur- fritidslivet, men brugerbestyrelser og vedtægter ligger fjernt fra mange unges spontanitet og organisering omkring et enkelt projekt. Projektorganisering er dog blot en ny måde at lære indføring i demokratiet. Det er vigtigt at anerkende de unge som en selvstændig og vigtig ressource og værdi og at involvere dem i en kontinuerlig, reel og levende dialog, der tager udgangspunkt i egen virkelighed.

- Hvordan kan man øge de demokratiske muligheder for de unge?
- Hvordan sikres de unges interesse i demokratiet?
- Hvordan skaber man en reel dialog, der involverer de unge i beslutningerne – inden for de måder, de nu vælger at organisere sig på?

Synliggørelse af tilbud

Der ligger en lang række tilbud i andre forvaltninger, i ungdoms- fritidsklubber og i projekter. Mange af tilbuddene henvender sig også til unge, der ikke er eller ønsker at være medlemmer, og vil i vidt omfang kunne understøtte en del af de unges behov også for selvorganisering og spontanitet. Der må etableres et bedre samarbejde over forvaltningsgrænserne, så der skabes en bred og forskelligartet vifte af tilbud. Tilbuddene må markedsføres på en måde, der appellerer til de unge og ikke signalerer ”kommunale institutioner”. Kommunen har til en vis grad udviklet sig hen imod de unges krav og forventninger. Budskabet er dog ikke slået tilstrækkeligt igennem, hvilket aktualiserer behovet for en kommunikationsstrategi – med involvering af unge – hvor kommunens udviklingstiltag og tilbud til unge synliggøres.

- Hvordan synliggør man kommunens samlede tilbud for de unge?
- Hvordan sikrer man et bedre samarbejde over forvaltningsgrænser?

Fleksibilitet og udnyttelse af midlertidige områder

De unge har en meget kort tidshorisont i planlægningen af projekter, og administrative krav om tilladelser og lange ansøgningsfrister bliver opfattet som forhindringer. Snabslanten sikrer hurtige penge, men der mangler stadig en afbureaukratisering ved indhentning af tilladelse til kulturarrangementer. Frie zoner – forstået som pladser eller områder, hvor der er en permanent tilladelse til arrangementer – så pladsen kan bookes med kort varsel – kunne være en løsning. Alt

efter deres beliggenhed kunne pladserne indrettes med henblik på forskellige kulturelle formål. Midlertidigt tomme områder og bygninger tiltrækker de unge og udfordrer fantasien. Med finanskrisen følger tomme bygninger og tomter, der i en tid kan udnyttes som projektværksteder, åbne værksteder, scener og frie zoner.

- Hvilke udfordringer stiller det at lave sådanne frizoner?
- Hvordan sikrer man lige adgang til zonerne?

De enkelte bydele

Der er allerede udviklet særlige tilbud til grupper af de unge i nogle bydele, mens andre bydele mangler kultur- og fritidstilbud. Spredningen i alder og interesser og mangfoldigheden i ungdomskulturer stiller store krav til forskelligheden af tilbuddene. Samtidig efterspørges tilbud af høj kvalitet, også tilbud der stiller store krav til teknologisk udstyr, specialviden og vejledning. De unge er dog en mobil gruppe, der gerne flytter sig mellem bydelene, blot kvaliteten af tilbuddene er høj. Dette giver mulighed for en spredning af kulturtilbudene til alle bydele også de, der trænger til et kulturelt løft.

- Hvilke bydele bør prioriteres ved planlægningen af kulturelle tilbud til de unge?
- Hvad er der konkret brug for af nye tilbud til de unge?
- Hvordan fremmer man samarbejdet mellem unge og de eksisterende kulturinstitutioner?

Økonomi

Indstillingen har ingen aktuelle økonomiske konsekvenser

Videre proces

Resultaterne af drøftelserne vil indgå i det videre arbejde med den kommende kulturpolitiske redegørelse

Carsten Haurum

/Merete Evers Dewilde

bilag

